

KARINCA

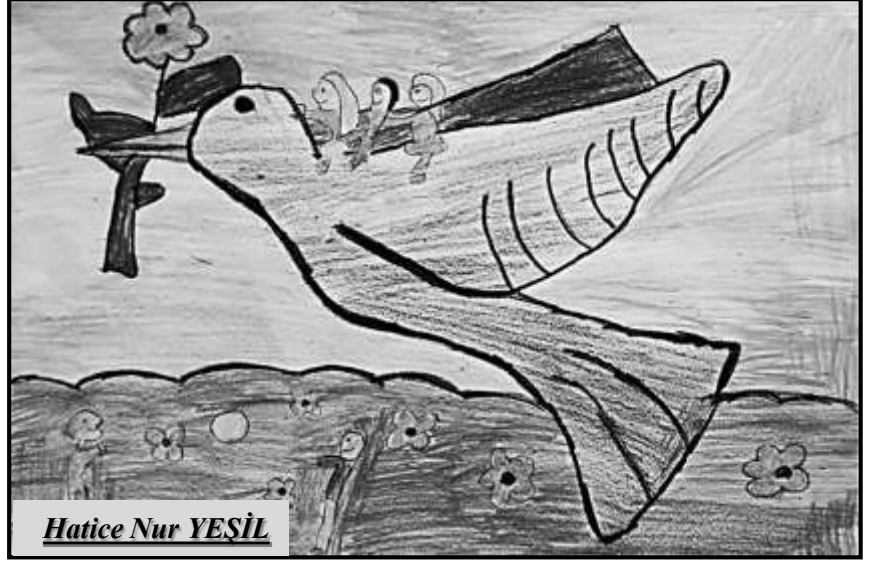
Kültür – Sanat - Edebiyat

BENDEKİ ARKADAŞIM

İnsanlar doğası gereği her zaman başkalarından etkilenebilme özelliğine sahiptir. Özellikle iradesi ve kişiliği zayıf insanlar çevrelerinden oldukça kolay etkilenecek fikirlerini anında değiştirebilir.

İnsanların verdiği kararlarda çevresinin ve akrabalarının büyük etkisi vardır. Mesela insanlar zor durumda kaldıklarında yakınlarına danışarak hareket ederler. Onlarla verdikleri karar hayatlarını devam ettirmede etkili olacaktır. Bu yüzden insanlar kimin yanında çok kalırsa, kimlerle arkadaşlık ederse onun görüşlerinden etkilenmektedir. Bir insan başka bir insanla uzun süre yan yana kaldığında kişiliği zayıf olan diğerinden büyük ölçüde etkilenir. Bir süre sonra onun gibi giyinmeye onun gibi konuşmaya ve onun gibi davranmaya başlayacaktır. Bu yüzden kişinin yanında bulunan insanlar ne kadar iyi ise kişi de o kadar iyi olmak yolunda ilerler. Bu nedenle, "Bana arkadaşımı söyle sana kim olacağını söyleyeyim." sözü çok doğrudur.

İnsanlar birbirlerinden etkilenecek olmanın bilincinde olmalı ve her zaman iyi insanlarla arkadaşlık kurmalıdır.

Hatice Nur YEŞİL

Çünkü kötü insanların bizi kendilerine benzetebilecek olmalarını ve bizim de bir gün kötülük yapmamıza neden olabileceklerini unutmamalıyız. Bunun için mümkün olduğu kadar dikkat edip, arkadaş seçimlerimizde çok titiz davranmalıyız.

Esmâ ÖZBEK

ESKİ OYUNLAR

Şimdi herkeste,
Tablet, telefon, bilgisayar,
İnsan sıkılıyor,
Nerde kaldı o eski oyunlar.

Her Yerde hepimizde,
Teknolojik aletler,
Her evde her odada,
Nerede kaldı eski oyunlar.

Sokakta bile,
Değişti oyunlar,
Ne de güzeldi yakan top, tombik,
Nerde kaldı o eski oyunlar.

Şimdi çocuklar,
Odalarında takılı kaldı.
Dışarılara sessizlik çöktü,
Nerde kaldı o eski oyunlar.

Zeynep SAHİN

İYİ Kİ BİR AİLEM VAR

Bir gün bakkaldan ekmek almak için dışarı çıktım. Sokakta ilerlerken bir kedi gördüm. Yerde yatıyordu. Merak ettim. Yanına gidip baktım. Zannedersen kediye araba çarpmıştı. Bir yandan şaşırımdım, bir yandan da üzüldüm. Bana öyle bir şey olsa beni büyüten canım annem ve evimizin direği kahraman babam çok üzülürdü. Acaba o kedinin annesi de üzülmüş müdür? Acaba o kedinin annesi var mı? İyi ki benim bir annem bir de babam var. Hadi olmasaydı. Beni kim büyüttü? Kim benimle ilgilenirdi? Şimdi eve gidip anneme sarılıp kocaman bir öpücük vereceğim. Hem de beni büyüttüğü için çok teşekkür edeceğim.

Kübra SAĞLAM

SENİ ÇOK ÖZLEDİM

28/12/2015

Sevgili Babacığım;

Satırlarıma başlamadan önce iyi olduğunu dilediğim için nasılsın iyi misin diyorum? Ümit ederim ki iyisindir. Ben seni çok özledim. Uzun zamandır sana mektup yazamadım. Bunun için çok üzgünüm; fakat okulun ve derslerin yoğunluğundan yazamadım. Sakın ola ki yanlış bir şey düşünme; çünkü benim aklım hep sende. Babacığım askerlik nasıl geliyor? Üşüyor musun orada? Biz sensiz çok üşüyoruz burada. Sen orada bizim en iyi şekilde ve en iyi okullarda okuyabilmemiz için canla başla mücadele ederken ben de burada senin gibi asker olabilmek için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum. Sen orada bizi sakın düşünme. Biz annemle senin iyi olman için her gün dua ediyoruz. Her zaman dediğin ve benden istediğin gibi annemi de hiç üzmüyorum. Biliyor musun seni özlemek ve geleceğin günü sabırsızlıkla beklemek bile çok güzel. Çünkü aile bağlarımız bu ayrılıklarla perçinlendi.

Bize mektubun cevabını yazdığında resimlerini de atmaya unutma. Ellerinden öper seni Allah'a emanet ederim. Kendine çok iyi bak. Seni çok seven oğlun; Ali Batuhan .

Ali Batuhan COBAN

HER CANLI DEĞERLİDİR

Bir varmış bir yokmuş. Bir evde yalnız, kimsesi olmayan bir kadın yaşamış. Bu kadının ismi Sevilay'mış. Sevilay Hanım hayvanları çok severmiş, bu yüzden ormanda bahçeli bir kulübesi varmış. Her gün sabah ormanda yürüyüşe çıkarmış. Bir gün yürüyüşe çıktığında ormandan bir ses gelmiş. Sesin geldiği yöne doğru hızla yürümeye başlamış. Sevilay Hanım sese iyice yaklaşmış. Sese yaklaştıkça ses daha çok gelmeye başlamış. Sevilay Hanım bir de ne görsün. Yerde acılar içinde yatan bir tavşan. Sevilay Hanım tavşanı kucığına alıp karnına bakmış. Tavşanın karnına bir şey batmıştı. Tavşanın karnı çok kötü yara almıştı. Hemen tavşanı eve götürmüş. Eve giderken yoldan geçenler Sevilay Hanıma şöyle demişler:

-Sen o hayvanı eve götürüp iyileştirip ne yapacaksın. Zaten hayvan ölmek üzere.

Sevilay Hanım adama şöyle demiş:

-Sen kendini onun yerine koy bakalım. Yaralandığında sana yardım etmezlerse ne olacağını bir düşün.

Adam Sevilay Hanım'ın dediğini düşünmüş ve üzgün üzgün yürümeye devam etmiş. Sevilay Hanım tavşanı eve götürmüş ve tavşanın karnındaki yarayı temizlemiş. Aradan iki hafta geçmiş. Tavşan iyileşmiş. Bir gün aynı adama yine denk gelmiş. Adama şöyle demiş:

-Bak tavşanı iyileştirdim.

Sevilay Hanım eğer tavşanı iyileştirmeseydi, şimdi o tavşanın ailesi tek başına kalacaktı. Sevilay Hanım tavşanı aldığı yere götürüp koymuş. Ve tavşan hızla ailesinin yanına gitmiş.

Ahmet YAVUZ

Rabia BALİN

DÜŞÜN

**Ticarete haram katma!
Beşe alıp ona satma!
Fakirleri hiç aldatma!
Düşün bir gün öleceksin!
Sonra hesap vereceksin.**

**İnsanları hor görme!
İyiliği başa vurma!
Az kusuru hemen görme!
Düşün bir gün öleceksin!
Sonra hesap vereceksin.**

**İçki, kumar ahlak bozar,
Hep dostları bir bir üzer.
Ulu Allah günah yazar,
Düşün bir gün öleceksin
Sonra hesap vereceksin**

**Bil komşunun kıymetini,
Her zaman yap sohbetini,
Sakın yapma gıybetini,
Düşün bir gün öleceksin,
Sonra hesap vereceksin.**

İrem KÖSLİ

HAYATIMIZDAKİ MUCİZELER

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde fakir mi fakir bir adam yaşamış. Bu adam evlerden eşyalar toplayıp onları satarak geçimini sağlamış.

Yine günlerden bir gün adam eşya toplamak için ev ev gezmeye başlamış. Adam eşyaları topladıktan sonra hava kararmış ve yarın satarım diye düşünerek evine dönmüş. Bir gün sonra eşyaları satmak için pazara doğru yola çıkmış. Yürürken çok yorulduğundan bir ağacın gölgesinde dinlenmeye karar vermiş. Bu yüzden ormana doğru ilerlemeye başlamış. Gölge bir ağaç gördüğünde onun dibine oturmuş. Birden kafasına bir şeyin düştüğünü fark etmiş. Ayağa kalkıp düşen şeyin armut olduğunu anlayınca önemsememiş ve tekrar pazarın yolunu tutmuş.

Bütün eşyalarını pazarda sattıktan sonra eve doğru yol almış. Eve dönmek için ormandan geçerken sabah oturduğu ağacı ve kafasına düşen armudun yanında bir adam görmüştür. Ne olduğunu anlamak için daha da yaklaşmış ve adam çok acıktığını söyleyip o armudu yemeye başlamış. Adam armuttan bir ısırık almış ki armudun içi altın doluymuş. Adam bunu izlerken armudu almadığı için üzölmeye başlamış; fakat iş isten geçmiştir.

Adam kendi kendine kızarak "Bu hayatta hiçbir şeyi küçümsemeyeceksin." demiş. Küçük gibi görünen ve seni mutlu etmeyeceğine inandığın bazı şeyler hayatta seni hiç olmadığı kadar mutlu etmeye yeterli olabilir.

Fatma Nur YESİL

KAR

Kar yere düşünce,
Kefen giyer dünya.
İlkbahar gelince,
Dirilir bütün dünya.

Anlatır bize her şeyi,
Ölmeyi dirilmeyi,
Boşa giden vaktimi,
İyi değerlendirmeyi.

Enes KAYA

Cemaleddin ERGÜL

KAZA

Ben beş yaşındayken üç arkadaş yarış yapıyorduk. Ben ise en sondaydım. Arkadaşlarımı geçmek istedim, hızlandım ve bir arkadaşımı geçtim. Tam da dört yol ağzına gelmiştik. Yavaşlamak istedim frenlere bastım ama frenler tutmadı. Okul servisine çarptım. Korka korka eve gidip anneme olup biteni anlattım. Annem telaşlandı ve beni hemen acile götürdü. Röntgen çektirdik, tüm kontroller yapıldı ve polisler beni sorguya çektiler. Polis bana şu soruyu sordu:

-Sen mi çarptın servise yoksa servis mi sana çarptı?

Cevap vermek için biraz düşündüm. Acaba ben çarptım desem ceza alır mıyım? Servis bana çarptı desem, tüm suçu onda göstersem doğrular ortaya çıkar mıydı? Ben bunları düşünürken polis amca bana "Hadi artık cevap ver." dedi. Ben de artık doğruyu söylemeye karar vermiştim.

Eğer doğruyu söylemeseydim o servisçiyi hapse atırıp onun hayatını karartabilirdim. Ama bunu yapmak hiç doğru olmazdı. O adamın ailesini, çocuklarını üzmemek hiç adil olmazdı. O an bu olayın kendi babama veya ailemden birine yapıldığını düşündüm ve doğru kararı verdim, doğruları söyledim.

Ali BOSTAN

ZENGİNLİK İÇİNDE FAKİRLİK

Bir zamanlar köyün birinde bir adam yaşarmış. Bu adamın çok parası varmış. Bu adam paralarına çok fazla önem verirmiş. Onları çok sevmiş, kullanmaya bir türlü kıyamazmış. O kadar çok parası olmasına rağmen adam fakir bir hayat yaşarmış. Bu adam paralarını evinin arkasındaki bir ağacın altına gömmüştü. Neredeyse her gün onları kontrol ederdi. Bir gün paralarını kontrol ederken onu bir başka adam görmüş ve takip etmiş. Adamın toprağın altında bir şeyler saydığını görmüş ama para olduğunu anlayamamış. Bir gün gizlice adamın paraları gömdüğü yere bakmış ve paraları görünce şaşırılmış. Adam paraları saklamış ve paranın sahibi gelmiş. Toprağı kazmış ama paralarını bulamamış. Adam oturup ağlamaya başlamış. Yanına paraları saklayan adam gelmiş ve şöyle demiş:

-Hayrola ne oldu? Neden ağlıyorsun?

-Hiç sorma kardeş paralarını buraya gömmüştüm ama onları biri çalmış.

Adam, "Bırak ağlamayı, paralarını ben aldım, her gün bunlara baktığımı ve kullanmaya kıyamadığımı gördüm. Bunca zenginliğin içinde o paranın sana ne faydası var. Bir sürü paran olup da onlara kıyamıyorsan ha var ha yok." demiş.

Bu olaydan ders çıkaran adam hayata farklı açılardan bakmayı öğrenmiştir ve her şeyin paradan ibaret olmadığını anlamıştır.

Hasan Malik KUZAL

ÇİFTLİK

Bir varmış bir yokmuş köyün birinde bir çiftlik varmış. Bu çiftliğin bekçisi bir köpek varmış. Burada her çeşit hayvan yaşarmış. Bu çiftliğe gizlice girip çıkan bir kedi ailesi varmış. Bu kedi ailesi köpeğin düşmanıymış. Bunların düşmanlığı çiftliğin kuruluşundan bu zamana kadar gelmiş. Köpek aileye türlü türlü tuzaklar kurmayı planlıyormuş. Planlarını uygulamaya koymuş. Kedilerin sürekli yemek aldığı bir yer varmış ve köpek uzun uğraşlar sonucunda burayı bulmuş. Oraya bir tuzak kurmuş ve uzakta beklemeye başlamış. Kedilerden biri bu tuzağa yakalanmış; fakat peşinden, daha doğal bir hafta olan yavruları oraya gelip masum bir şekilde miyavlamaya başlamış. Bunu gören bekçi köpek çok üzülmüş. Kediyi serbest bırakmış ve sonra onlara yemek getirmiş artık onlarla dost olmuş. Beraber dolaşmaya başlamış ve bundan sonra kedi ailesi çiftlikte yaşamaya başlamış.

Hayvanlara kötü davranmayın, onların hayatına engel olup yaşamlarını bitirmeyin.

Oğuzhan GÜNAL

HAYATTAN BEKLENTİLER

Dışarıda yağmur vardı ve her zamanki gibi hayal kuruyordum. O zamanlar çok küçüktüm. Her zaman öğretmen olma hayalini kurardım. Derslerime çok iyi çalışırdım. Azmim her şeyin üstünde gelirdi. Artık büyümüştüm, öğretmen oldum ve atanmayı bekliyordum. Güneydoğu Anadolu'ya atanacağımı duyunca ilk başta çok üzüldüm; ama yine de gitmek zorundaydım. Oraya vardığımda oranın insanları beni çok sıcak karşıladı. O an içimde bir ışık oluştu, sanki içimde yeni bir umut doğdu. Çocuklar çok çalışıyordu. Hepsi bir sevinçle okula geliyordu. Aralarında çok çalışkan bir oğlan vardı; ama çok fakirdi. Arkadaşlarına hiç belli etmiyordu. Öğretmenler günü geldi herkes hediyeleri verdi ama o veremedi, ağladı, ben de elimden geldiği kadar onu teselli etmeye çalıştım. Ama durumları belli idi. O da güzel elbiseler giymek isterdi, yeni ayakkabılar almak isterdi.

Fakir olmak hayatımıza yön verir ama çok çalışmak iyi bir hayatın yeni bir umut ışığının olmasını sağlar.

Mehmet BÜYÜKBODUR

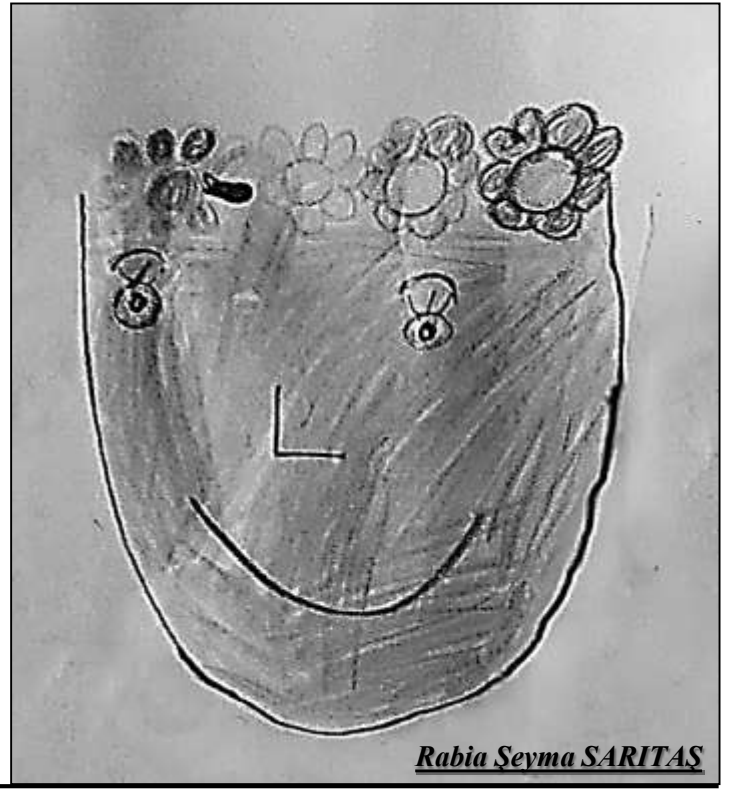
MERAKLI KÖLE VE ÖLÜMSÜZLÜK MEYVESİ

Köyün birinde yaşayan bir bilge bir gün saraya gitmiş, padişahın huzuruna çıkarak:

“Padişahım, izniniz olursa sizinle bir şey paylaşmak istiyorum. Söylentilere göre Almanya topraklarında bir ağaç yetişmiş. Bu ağaç her sene sadece bir meyve verirmiş. Bu meyve ölümsüzlüğün meyvesi imiş. Yiyenler ölmüyor, sonsuza kadar yaşıyor.” demiş. Padişah bilgeye vermiş olduğu bu bilgi için teşekkür etmiş. Hemen yanına bir kölesini çağırmış. Köleden Almanya’ya gidip bu meyveyi bulmasını istemiş. Köle hemen yola çıkmış ve çok uzun bir süre sonra Almanya topraklarına varmış. Meyveyi bulması çok uzun yıllar almış. Bu süre içinde padişah ağır bir hastalığa yakalanarak ölmüş. Tekrardan ülkesine dönen köle padişahın öldüğünü duyunca çok sevinmiş. Çünkü ölümsüzlüğün meyvesini kendi yemeyi ve bu ülkeye hükümdar olmayı istemiş. Ölümsüzlüğün meyvesini çıkarıp hemen yemiş. Birden bire kölenin midesi bulanmaya ve ağzından köpük çıkmaya başlamış. Köle oracıkta ölmüş.

İşin aslı da bilgenin köylülerin dediklerini, öldürücü meyve yerine ölümsüz meyve olarak anlamış olmasıdır. Köle hırsına engel olamayıp bencilce davranışlar sergileyerek hayatından olmuştur.

Ebrar Nisa ASLAN

Rabia Şeyma SARITAS

MATEMATİK

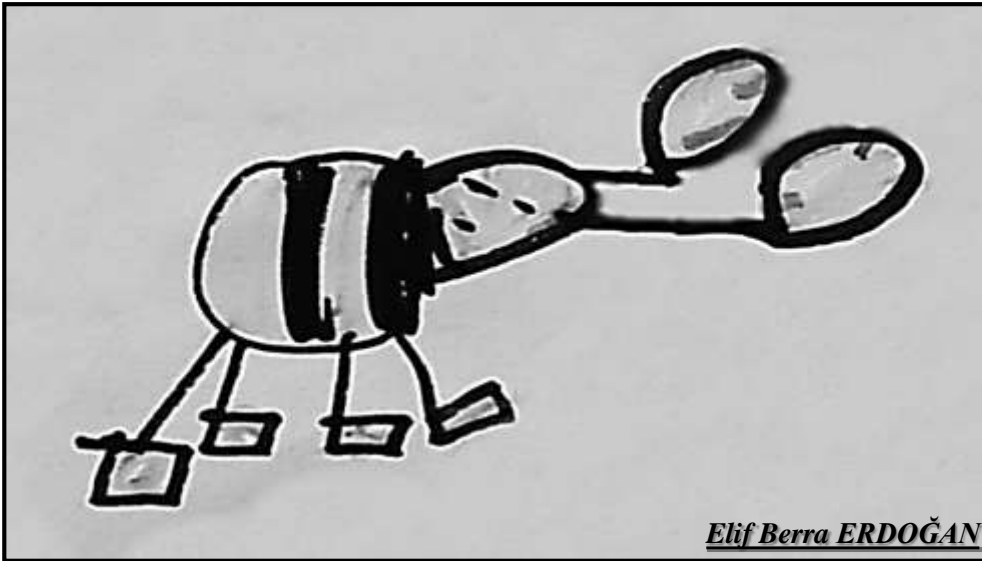
**Eksi, artı, bölü, çarpı,
Bunlar matematiğin kuralları.
Çok iyi kavramalı,
İşlemlerini yapmalı.**

**Matematik bambaşka
Bir kâbustur adeta.
Korkmamalıyız ondan
Çalışmalıyız doğrudan.**

**Denklemin içinde kayboldum.
Gelip kurtaran yok mu?
Dediler ki bana
Cesaretini topla.**

**Öğretmenim gelin!
Bana bir cevap verin.
Kurtarın beni, bu işlemde
El uzatın hemen.**

Ayfer BAŞDAS

Elif Berra ERDOĞAN

SON PIŞMANLIK

Uzun yıllar önce bir kasabada yaşayan bir adam varmış. Bu adam çok fakirmiş. Bir o kadar da yardımsever ve iyi kalpliymiş. Adama Fakir Ahmet lakabını takmışlar. Bu adamı görenler onunla dalga geçip parasını alırlarmış. Adam engelliymiş. Bir gün kasabadan bazı çocuklar yine parasını almaya giderken önlerine yaşlı bir amca çıkmış.

Adam;

—“Nereye gittiğinizi biliyorum, onun parasını almaya gittiğinizi de biliyorum; ama yapmayın çocuklar.” demiş.

Çocuklar gülüp gitmişler ve aynısını yapmışlar. O gün o adamı rüyalarında görmüşler, dam yine “Yapmayın.” demiş. Bundan dolayı çocuklar korkup uzun süre yapmamışlar. Çocuklar yine aynı hareketi yapmaya başlamışlar. Yaşlı adamın parasını alıp onu zor durumda bırakmaktan zevk alır hale gelmişler. Tüm uyarılara rağmen artık çocuklar bu olayı oyun haline getirip bununla mutlu olmaya başlamışlar. Aradan yıllar geçtikten sonra çocuklar kocaman insanlar olmuşlar. Yaptıkları şeylerden üzüntü duyarak anlatıyorlarmış. Fakir Ahmet’e yaptıklarından dolayı özür dilemek ve aldıkları paraları geri vermek için aramaya başlamışlar; ama artık onlar için çok geç olmuştur. Fakir Ahmet çoktan ölmüş.

Sonra bu adamların çocukları Fakir Ahmet’ten daha kötü olmuşlar. Fakir Ahmet’in mezarına gitmişler. Mezar taşında “Ben de sizin yaptığınızı yapmıştım. İlerleyen yıllarda o dalga geçtiğim adamdan daha kötü duruma düştüm. Ben de sizi uyardım; ama dinlemediniz. Biliyorsunuz ki asla son pişmanlık fayda etmiyor.” yazıyormuş.

Esmâ EĞİLMEZ

İMTİYAZ SAHİBİ

Musa ÇİFTÇİ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Banu Sultan HAYKIR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hazal ÖZCAN

YAYIN KURULU

Mehmet Şükrü VELİOĞLU

Rabia YIDIZ

Elif VELİOĞLU

OKUL ADRES TELEFON

SABIHA ŞAŞMAZ İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Esenboğa Mahallesi Fatih Sultan Mehmet Caddesi

No:1 PK: 06760 Çubuk/ANKARA 0 312 827 11 68